

کتاب عاموس نبی

Amos

تفسیر کتاب مقدس برای ایمانداران

نوشته

ویلیام مک دونالد

www.muhammadanism.org

July 1, 2011

Farsi

این کتاب تفسیری به منظور درک مفاهیم موجود در کتاب مقدس به رشته تحریر در آمده است. در شیوهی نگارش این کتاب سعی بر آن بوده است که از اصول صحیح فن تفسیر بهره جسته و ضمن وفادار بودن به اصول تفسیر همچنان متنی ساده و روان را ارائه نماید. بنابراین، کتاب حاضر انتخاب شایسته ای خواهد بود برای مطالعات انفرادی و گروهی کتاب مقدس.

Believer's Bible Commentary

by

William MacDonald

This is a Bible commentary that makes the riches of God's Word clear and easy for you to understand. It is written in a warm, reverent, and devout and scholarly style. It is a good choice for your personal devotions and Bible study.

© 1995 by William MacDonald., *Believer's Bible Commentary*,

Thomas Nelson Publishers, Nashville, TN, pp. 2383.

— All Rights Reserved —

معرفی

«عاموس علیرغم سایر انبیاء مردی نبود که زندگیش را اختصاص به شنیدن و اعلام کلام خداوند، نموده باشد. او نه پیشگو و نه محصول «مکتب انبیاء» بود. او برای مدت محدودی به فرمان خدا دست از گله‌اش کشید تا پیام خاصی را به «بیتئیل» اعلام نماید. وقتی کار خود را انجام داد به سوی حرفه اصلی‌اش گله‌داری در تقویم بازگشت.»

— هربرت اف. استیونسن (Herbert F. Stevenson)

1. جایگاه منحصر به فرد رساله عاموس در کانون

کتاب عاموس در زیباترین سبک عبری عهد عتیق نوشته شده است. عاموس یک دامدار و پرورش دهنده درختان چنار بود. شاید او نمونه برگزیده خدا در طول تاریخ است که بدون پیشینه سنتی «مکتب انبیاء» یا تحصیلات رسمی، کلام خدا را با زیبایی و جذابیت اعلام کرده‌اند.

2. نویسنده

عاموس که معنی نامش می‌شود *burden* (وزن - گنجایش - تحمیل شده) فاقد شجره‌نامه مکتوبی است، از این رو می‌توانیم حدس بزنیم مانند اشعیاء یا صفنیاء در زمره اشراف و برجستگان قوم نبوده است، هر چند او به حکومت یهودا تعلق داشت ولی مأمور شد به شمال و به سامره رفته و بر علیه حکومت اسرائیل نبوت نماید. عاموس نبی‌ای عبوس اما عادل بود و عدالتش سازش‌ناپذیر بود.

3. تاریخ

عاموس در دوره حکومت عزّیا در یهودا (739-790 قبل از میلاد) و یربعام دوم در اسرائیل (753-793 پیش از میلاد)، عصر فراوانی، تجمل و افول معنویات، مخصوصاً در حکومت شمالی، نبوت نمود. کتاب عاموس دوران رسالت او را «در سال قبل از زلزله» بیان می‌کند، ولی الزاماً این مورد تاریخ دقیقی نیست ولی باتوجه به حفاری‌های باستانشناسی از یک زلزله شدید در حدود سال 760 قبل از میلاد تاریخ فوق همزمان با تاریخ پادشاهانی است که عاموس از آنها نام برده است.

4. پیشینه و زمینه

آشوریان به فرماندهی آداد نیراری سوم، اتحادیه دمشق را شکست داده بودند، بدین ترتیب یهوآش و یربعام دوم دارای زمین تازه‌ای شدند. وقتی سامره تبدیل به کانون تجاری و قرارگاه کاروانها گردید، سود فراوانی کسب نمود. قصرهایی از عاج ساخته شد. تاجران و صاحبان صنف‌ها از محدودیت‌های سبّت معذب بودند. ثروتمندان فاسد و ستم پیشه بودند، محاکم قضائی بی‌انصاف بودند، خدمات مذهبی یا دروغین

بودند و یا شامل بتپرستی می‌شدند. خرافات و فساد اخلاقی در آن زمان رایج بود. عاموس مشاهده کرد که آن شرایط دردناک نمی‌تواند دوام بیاورد و خورشید داوری از زیر ابرها بیرون خواهد آمد. مأموریت غیرمتداول او سفر به جنوب و سامره و تقبیح حکومت اسرائیل و اخطار داوری نسبت به اسرائیل بود. اسرائیل سبد میوه‌های تابستانی، در شرف داوری قرار گرفته بود.

گزارش

1. تهدید هشت قوم به داوری (فصول 1 و 2)

الف - مقدمه (1:1، 2)

ب - داوری دمشق (3:1-5)

ج - داوری غزه (6:1-8)

د - داوری صور (9:1-10)

هـ - داوری آدوم (11:1، 12)

و - داوری عمون (13:1-15)

ز - داوری موآب (1:2-3)

ح - داوری یهودا (2:4، 5)

ط - داوری اسرائیل (2:6-16)

2. جرم و مکافات اسرائیل (فصول 3-6)

الف - اولین فرسخوان شنوندگان (فصل سوم)

ب - دومین فرسخوان شنوندگان (فصل چهارم)

ج - سومین فرسخوان شنوندگان (5:1-17)

د - اولین «وای» (5:18-27)

هـ - دومین «وای» (فصل ششم)

3. نشانه‌های فرار سیدن داوری (7:1-9:10)

الف - بلای ملخ (7:1-3)

ب - آتش فروبرنده (7:4-6)

ج - شاقول (7:7-9)

د - نپذیرفتن توصیه امصیا (7:10-17)

هـ - سبد میوه تابستانی (فصل هشتم)

و - لرزش آستانه‌ها (9:1-10)

تفسیر

1. تهدید هشت قوم به داوری (فصول 1 و 2)

الف - مقدمه (2، 1:1)

عاموس در دو فصل اول رساله خود داوری را به هشت قوم اعلام می‌نماید.

هر يك از اخبار داوري‌ها با این عبارت شروع می‌شوند، «به سبب سه و چهار تقصیر...» باکستر برای ما این اصلاح عبری را شرح می‌دهد:

«نباید به این عبارت به مفهوم واقعی سه و چهار نگریست، بلکه اصطلاحی است که پرشدن پیمان‌ها و حتی لبریزشدن را می‌رساند. گناهان این اقوام بیش از حد بود. و یا با اصطلاحی امروزی‌تر پیمان‌ها گناهانشان پر شده و آنگاه سرریز شده بود.»

ب - داوری دمشق (5-3:1)

اولین تهدید متوجه دمشق شهر بزرگ و پای تخت آرام (سوریه) می‌باشد. سوریه‌ای‌ها با قبایل شرق اردن (جلعاد) جنگ کرده بودند و ظاهراً در این جنگ‌ها مرتکب جنایات وحشیانه شده بودند (توجه کنید به عبارت چوبهای آهنین). مجازات ساکنین سوریه، به اسارت رفتن آنها در قیر بود.

ج - غزه (8-6:1)

دومین اخطار و تهدید متوجه غزه است، جایی که فلسطینیان قوم اسرائیل را به اسارت دومین برده بودند. سایر شهرهای فلسطینی که مجازات خواهند شد عبارتند از اشدود، اشقلون و عقرون. نتیجه این خواهد بود که باقی ماندگان فلسطینیان هلاک خواهند شد.

د - صور (10، 9:1)

سومین اخطار متوجه صور است، چونکه صوریان هم قوم را به اسارت به دوم برده بودند و عهد برادران اسرائیلی خود شکسته بودند. برای حصارهای صور، آتش‌سوزی پیشگوئی شده است.

ه - ادوم (12، 11:1)

چهارمین اخطار متوجه ادوم است. ادومیان نیز دشمنان شریر برادران خود بودند (عیسو برادر یعقوب بود). مجازات متناسب آنان به خاطر بی‌رحمی و سنگدلی و نفرتشان بر شهرهای تیمان و بُصره وارد خواهد شد.

و - بني عمون (15-13:1)

اخطار پنجم متوجه بني عمون است. بني عمون هم در تسخير بخشي از زمين جلعاد مرتكب شقاوت‌هاي مهيبی شده بودند، آنها با خوي درندگي خودشان شكم زنان حامله جلعاد را پاره كردند، مجازات آنها اينست كه پادشاه و سروران قوم به اسارت خواهند رفت و آتش و طوفان بر حصارهايش خواهد باريد.

ز - داوري موآب (2:1-3)

ششمين اخطار متوجه موآب است. آنها استخوان‌هاي پادشاه ادم را تبديل به آهك كردند (ر.ك دوم پادشاهان 26:3 و 27 و عبارت «پسر نخست زاده» كه احتمالاً اشاره به نخست زاده پادشاه ادم است، نه موآب).

ح - داوري يهودا (2:4، 5)

اينك خداوند با ناراحتي به خانه خود نزديك مي‌شود. دو قوم بعدي كه مي‌بايد داوري شوند يهودا و اسرائيل مي‌باشند! مشمول شدن اين دو قوم با شش قوم ديگر در مجازات مورد تكانهنده است. اين مورد براي يهوديان زمان عاموس بسيار خفت بار بوده است. ولي خدا بدین ترتيب اعلام مي‌دارد كه يهودا و اسرائيل در اثر گناهانشان تمام عنايات خاص يهوه را از دست داده‌اند. يهودا مي‌بايست براي ترك كردن شريعت خداوند و نگه نداشتن فرائض و دروغ‌هاي ايشان (بت‌هايشان) داوري شوند.

ط - داوري اسرائيل (2:6-16)

2:6-8 تا به اينجا مردم اسرائيل از شنيدن عيب‌جوئي‌هاي عاموس از ساير اقوام براي او هورا مي‌كشيدند، ولي وقتي نوك حمله عاموس متوجه آنها شد كف‌زدن‌هايشان به سرعت تبديل به دشمني گرديده است! اسرائيل نيز مي‌بايد به خاطر تحقير نمودن مرد عادل و مسكينان داوري شود. آنها مرتكب گناهان زشتي شدند. پسر و پدر با يك دختر ارتباط برقرار كردند و با شرابي كه از طريق پول‌هايي كه با اخاذي و رشوه‌گيري مي‌خريدند، در معبد خدا، مستي كردند.

2:9-12 سپس خدا به نقل رحمت‌هاي گذشته خود نسبت به اسرائيل مي‌پردازد - خدا اموريان را كه مانند سرو آزاد و بلوط در زمين كنعان ساكن شده بودند، هلاك ساخت. خدا اسرائيل را از زمين مصر بيرون آورد و بعضي از پسران اسرائيل را انبياء و بعضي را نذيره (اختصاص) داده بود تا به آنها نشان دهد كه متفاوت با ديگران زندگي مي‌كنند. ولي آنها نذيره‌ها (اختصاص يافتگان) را فاسد كردند و انبياء را از نبوت نهي نمودند.

2:13-16 در نتيجه، خدا آنها را درهم خواهد شكست، و راه فراري بر ايشان باقي نخواهد گذاشت و موجب شكست آنها به دست آشوريان خواهد شد. حتي مردان تنومند نخواهند توانست جان خود را برهانند. جباران و شجاعان در آن روز عريان خواهند گريخت.

2. جرم و مکافات اسرائیل (فصول 3-6)

الف - اولین فراخوان شنوندگان (فصل سوم)

1:3، 2 خداوند بار دیگر بنی اسرائیل را به داوری تهدید می‌کند. نظر به اینکه آنها جایگاه منحصر به فردی در ارتباط و نزدیکی با یهوه داشته‌اند گناهانشان از گناهان سایر اقوام وخیم‌تر و مکافاتشان نسبت به سایر اقوام جدی‌تر بود. بنابراین خداوند می‌فرماید آنها را به خاطر تمام گناهانشان، عقوبت خواهد رسانید.

3:3-8 عقوبت و داوری بدون دلیل نخواهد بود - هر اثری، علتی دارد. عاموس هفت سؤال را مطرح می‌کند تا علت عقوبت خداوند را نشان داده باشد. و این خود خداوند است، که از طریق انبیایش نیات خود را اعلام می‌دارد.

3:9-12 از اشدود (فلسطین) و مصر دعوت شده است که گواهی دهند بر بیدادگری، بی‌انصافی، ظلم‌ها، غارت‌ها در سامره. این گناهان موجب هجوم آشوریان به سرزمین آنان خواهد گردید و تنها بخش کوچکی از اسرائیلیان که در قالب باقیمانده گوسفندی که از دهان شیر می‌گیرند، به تصویر کشیده شده، رهایی خواهند یافت.

3:13-15 مذبح‌های بیت نیل، جایی که گوساله طلایی را پرستش می‌کردند، کاملاً نابود خواهند شد. گوساله طلایی به آشور برده خواهد شد (هوشع 5:10، 6). ویلاها و کاخ‌های زمستانی و تابستانی توانگران، منهدم خواهد گردید.

ب - دومین فراخوان شنوندگان (فصل چهارم)

4:1-3 زنان ثروتمند سامره مانند گاوان باشان می‌باشند — پروار و سرکش. آنها مجرم به ستم بر مسکینان و عیاشی بودند. بدین جهت می‌بایست به اسارت در آشور بروند، و در روی زمین با پریشانی و ترس زندگی کنند. این زندگی اسارت‌بار آنان و باقی ماندگان شان در قالب هدایت‌شدنشان با قلاب ماهی و بالارفتن از دیوارهای شکسته به تصویر کشیده شده است.

در بعضی از ترجمه‌ها از جمله KJV به جای هرْمون، بارگاه آمده است. داربی (Darby) در این مورد می‌نویسد:

بعضی ترجمه کرده‌اند «به کوهستانها» بعضی‌ها به «به قلعه دشمنان» یا «بارگاه».

4:4-13 خدا در لفافه طنز آنها را دعوت می‌کند به بت‌پرستی خود ادامه دهند و قربانی‌های خود را به بیت نیل بیاورند. چنین کاری برای آنها نتیجه نداشت. آنان از فقدان نان (آیه ششم) و خشک‌سالی (آیات 7 و 8)، باد سموم و یرقان و بلای ملخ (آیه 9) در عذاب بودند. آنان مبتلا به وپا، جنگ، و کشتار (آیه دهم) و

فجایعی نظیر فاجعه سدوم و عموره گردیدند و اینک باید خود را برای رویارویی با یهوه خدای لشگرها مهیا سازند. آیه 12 در واقع یک بشارت خوش نیست، بلکه پیامی برای اعلام داور است.

ج - سومین فراخوان شنوندگان (5:17-1)

5:1-7 نبي براي سقوط اسرائيل مرثيه مي خواند. از ده نفر که برای جنگ بیرون خواهند رفت، يك نفر باقي خواهد ماند. ولي هنوز هم فرصت باقي است، مردم باید دست از طلب شهرهایی که بتخانه‌ها در آنجا هستند بردارند (بيت ئیل، بئر شبع، جلجال)، در عوض خداوند را طلبیده و زنده بمانند.

5:8-13 در غير اين صورت خداوندي که صور فلکي ثريا و جبار را خلق نموده و بر کائنات فرمانروائي مي کند، خشم خود را به خاطر بي انصافي و ناراستي شان بر آنها وارد خواهد آورد. گناهکاران اسرائيل انسان هاي عادل را سرزنش نمودند و انسان هاي صادق را نفرت داشتند. چونکه آنان در ناراستي خود رشد کردند، اجازه نخواهند داشت، از ثروت خود بهره مند شوند.

5:14-17 خداوند قوم اسرائيل را دعوت به عدل و انصاف مي نمايد: «نيکویی را بطلبید و نه بدی را... انصاف را ثابت نمائید.» به هر حال از اين تغيير کلام ناگهاني از دعوت به عدالت و نوحه گري در چهارسوها، روشن است که مردم حرف خداوند را نخواهند شنید و بنابراین محکوم به مجازات مي باشند.

د - اولین «وای» (5:18-27)

5:18-20 مردم مشتاق روز خداوند نباشند، چونکه روز خداوند براي گناهکاران تاریکي و مصیبت بعد از مصیبت است.

5:21-27 بني اسرائيل در عيدهاي خود براي خداوند قرباني ها و هدایا، مي آوردند، ولي زندگي آنها فاسد بود، بنابراین هدایایشان مورد پذیرش خدا قرار نمي گرفت. خداوند خواهان انصاف است، نه مراسم. بني اسرائيل حتي در بيابان وقتي اقرار به ستایش يهوه مي کردند. ملکوم و اصنام خود نظیر سیکوت (Sikkuth) و چیون (Chiun) را پرستش مي کردند.

ه - دومین «وای» (فصل ششم)

6:1-8 عیاشی هایشان، آسودگی هایشان، تن آسائی هایشان و امنیت شان با شدت نابود خواهد شد. وای بر آنانی که بر تخت های عاج مي خوابند و بر بسترها دراز مي شوند، هر آنچه که دوست دارند مي خورند و با نغمه بریط مي سرايند، شراب به فراواني از کاسه ها مي نوشند، خويشتن را به بهترین عطريات، تدهين مي نمايند. واکنش خدا نسبت به رفتار آنها اينست که مي فرمايد: «من از حشمت يعقوب نفرت دارم و قصر هایش نزد من مکروه است.» سامريان به اسارت به آشور خواهند رفت.

9:6، 10 این آیات اندوهبار به خوبی توسط کلی (Page H. Kelly) تفسیر شده‌اند:

«در شیوع طاعون، قربانی‌ها به قدری خواهد بود که جریان عادی دفن قربانی‌ها مختل خواهد شد. وقتی بستگان يك نفر قربانی وارد خانه او می‌شوند تا جسد او را برداشته دفن کنند، متوجه شخصی زنده می‌شوند که در گوشه‌ای از خانه نشسته است. وقتی او را صدا می‌زنند او می‌گوید «هیس» و بعد اضافه می‌کند «ما نمی‌باید نام خداوند را می‌بریم»، این مردان گذشته از این نام خدا را به بی‌حرمتی می‌بردند، ولی اینک جرأت ذکر نام خدا را ندارند، مبادا بهمن خشم خدا جاری شده بر آنان فرود آید. مهم اینست که حتی امروز هم يك یهودی اصیل نام عهد خدای اسرائیل را بر زبان نمی‌آورد.

14-11:6 رفتار خاندان اسرائیل احمقانه و پوچ و به مثابه گاوانی بود که صخره را شخم می‌زنند. آنها انصاف را منحرف و عدالت را تحقیر می‌کردند. آنها به قوت خویش می‌بالیدند، هر چند که دست یافتن به ناچیز و شاخها، پیروزی مهمی نیست. سرزمین آنها توسط آشوریان از مرز شمالی یعنی مدخل جت تا مرز جنوبی یعنی شهر عربه در زیر چکمه‌های دشمنان کوبیده خواهد شد.

3. نشانه‌های فرارسیدن داوری (1:7 الی 10:9)

الف - بلاي ملخ (3-1:7)

در آیات 1-9 عاموس به وساطت قوم خود می‌پردازد. قرار بر این بود که سه بلا بر اسرائیل وارد شود. بلاي اول احتمالاً حمله پال پادشاه آشور بوده که با ملخ‌های بلعنده به تصویر کشیده شده است. ولی در پاسخ به دعای عاموس بلا رفع شده است.

ب - آتش فروبرنده (6-4:7)

بلاي دوم احتمالاً هجوم تیگلت پلیستر (Tiglath-Pileser) بوده است که با تشبیه آتش فروبرنده به تصویر کشیده شده است. این بار نیز دعای یعقوب کوچک مانع این بلا شد.

ج - شاقول (9-7:7)

بلاي سوم احتمالاً اشاره به ویرانی سامره توسط شلمانسر است. شاقول نماد واقعیت مطلق داوری است. خدا اعلام نمود که بار دیگر بر اسرائیل رحمت نخواهد آورد و از اسرائیل نخواهد گذشت.

د - نپذیرفتن توصیه امصیاء (17-10:7)

13-10:7 امصیاء کاهن بت‌پرست بیت نیل، عاموس را از نبوت بر علیه بیت‌نیل، مقدس پادشاه، منع نمود، و به او گفت به زمین یهودا بازگردد و به حرفه شبانی‌اش مشغول شود.

17-14:7 عاموس در پاسخ به درخواست امصیاء گفت که خداوند او را به رسالت مأمور کرده است و او باز نخواهد ایستاد. او اظهار داشت که نبی یا پسر نبی نیست، ولی باید کلام خداوند را اعلام نماید و

سپس مجازات‌های ترسناکی را که بر امصیاء و زن او و بر پسران و دختران او و زمین او وارد خواهد آمد، گوشزد نمود.

ه. - سبب میوه تابستانی (فصل هشتم)

6-1:8 سبدي پر از میوه نشان می‌دهد که اسرائیل پخته و آماده چیدن و داوری است. خدا بار دیگر از سر رحمت از اسرائیل **نخواهد گذشت**. اغنیا فقیران را تحقیر می‌کنند و دیگر نخواهند توانست منتظر بمانند برای پایان روزهای سبب تا بتوانند محصولات خود را فروخته و پول بدست آورند. حرفه آنها کثیف و فاسد است و مجرم به دست بردن و انحراف اوزان به خاطر کم فروشی می‌باشند.

12-7:8 خداوند به خاطر این همه گناهان زمین را با زلزله‌های وحشتناک متزلزل خواهد نمود. در طول روز تاریکی زمین را فرا خواهد گرفت و ماتم هر روزه در هر خانه‌ای خواهد بود. مردم در انتظار شنیدن **کلام خداوند** خواهند ماند، ولی از آن محروم خواهند بود. قحطي و خشکسالی بر زمین مستولی خواهد شد.

13:8، 14 بت‌پرستی بیشتر نسل جوان اسرائیل و کسانی را که به خدایان دروغین قسم خوردند، از پای در خواهد آورد. مردم در انتظار شنیدن پیامی از بت‌های خود می‌باشند، ولی پیامی از بت‌ها نمی‌گیرند.

و. - لرزش آستانه‌ها (10-1:9)

4-1:9 چنین به نظر می‌رسد که خداوند داوری خود را از **مذبح** و احتمالاً مذبح دروغین در **بیت نیل** شروع می‌نماید. مردم راه فراری نخواهند داشت، هر کجا که بخواهند بگریزند، شمشیر آنها را تعاقب خواهد کرد. حتی پناهگاه‌های مفروض زمینی و آسمانی (هاویه، آسمان، قلعه‌ها، قعر دریا، اسارت پیش دشمن) آنها را اجازه نخواهند داد که وارد شوند. شدت خشم خدا نسبت به آنان در این کلمات آشکار می‌شود: «نظر خود را برایشان برای بدی خواهم داشت و نه برای نیکویی.» خدا با هیچ عبارتی واضح‌تر از این نمی‌توانست به مردم اسرائیل اخطار کند که در چه مشکل بزرگی گرفتار شده‌اند!

10-5:9 چه کسی می‌تواند در مقابل قدرت مطلق، **خداوند یهوه صبايوت** ایستادگی کند؟ **غرفه‌های جو** زمین و **طاق‌های صخره‌ها** را که خود خداوند بنا نهاده است؟ در اینجا خدا اسرائیل با **حبشیان** کافر و بت‌پرست مقایسه نموده و آن را **مملکت گناهکار** نامیده است. این در واقع زبان تندي است که خداوند بکار برده است! بنی‌اسرائیل از تمام امتیازات خاص خود بهره نبرده بود. خداوند می‌بایست گناهکاران را تنبیه کند، اما باقی‌مانده را مانند غله‌ای که در **غریال بیخته می‌شود**، جدا کند و در این جداسازی **دانه‌ای بر زمین نخواهد افتاد**. هر چند بیشتر قوم نابود می‌شوند، ولی جدادگان مورد لطف خدای قادر مطلق قرار می‌گیرند.

4. رستاخیز آینده بنی اسرائیل (9: 11-15)

11:9، 12 رستاخیز اسرائیل در آیات 11-15 تعریف شده است. وعده خدا به داود تحقق خواهد یافت. در حالی که عده‌ای معتقدند آیه 11 بیانگر اتحاد اسرائیل و کلیسا است و کلیسا اینک همان خیمه برپا شده است، ولی قطعاً این آیه را می‌توان ارجاعی به اسرائیل و همه امتها در حکومت هزارساله، نمود. اسکوفیلد در این مورد می‌نویسد:

سلطنت داود که توسط خیمه به تصویر کشیده شده بود... در شرایط خفت‌باری بود (ربك صحیفه اشعیاء 1:11). براساس این آیه ربی‌های تلمودی مسیحا را *Bar Naphli* («پسر سقوط») می‌نامند، ولی او مانند آفتاب عدالت طلوع خواهد کرد (ملاکی 4:2).

13:9-15 محصولات نظیر انگور و شیره انگور و شراب و گندم و میوه با سرعتی شگفت‌انگیز رشد خواهند کرد. شهرها بار دیگر ساخته و مسکون خواهند شد و خدا مردم را در زمین غرس خواهد نمود، و دیگر از شهرهای خود رانده نخواهند شد.